

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเองและเทคนิคหน้าการอ่าน 2) เปรียบเทียบทักษะด้านเมตต้าคอกนิชันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเองและเทคนิคหน้าการอ่าน กลุ่มตัวอย่างประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน ของโรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเอง กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนด้วยเทคนิคหน้าการอ่าน หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและทำแบบวัดทักษะด้านเมตต้าคอกนิชัน จากนั้นนำคะแนนของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และคะแนนจากแบบวัดทักษะด้านเมตต้าคอกนิชันของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และทักษะด้านเมตต้าคอกนิชัน ผลปรากฏ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t ของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม

	N	\bar{X}	S.D.	t - test
กลุ่มทดลองที่ 1	40	38.03	4.60	2.1190*
กลุ่มทดลองที่ 2	40	36.25	5.99	

* P < .05

จากตารางที่ 1 นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยเท่ากับ 38.03 และนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของความเข้าใจ

ในการอ่านภาษาไทยเท่ากับ 36.25 คะแนนของกลุ่มทดลองที่ 1 มีการกระจายน้อยกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 เนื่องจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลองที่ 1 ต่ำกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 และจากการเปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิตของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่าทีจากการคำนวณ เท่ากับ 2.1190 ซึ่งสูงกว่าค่าทีจากตาราง ซึ่งมีค่าเป็น 1.665 เมื่อทดสอบหนึ่งทางที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 จึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคนำการอ่าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t ของคะแนนการวัดทักษะด้านเมตาคognitionชั้น ของกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม

	N	\bar{X}	S.D.	t - test
กลุ่มทดลองที่ 1	40	9.08	2.29	4.116*
กลุ่มทดลองที่ 2	40	7.58	2.25	

* $P < .05$

จากตารางที่ 2 นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของทักษะด้านเมตาคognitionชั้นเท่ากับ 9.08 และนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 มีค่ามัชฌิมเลขคณิตของทักษะด้านเมตาคognitionชั้นเท่ากับ 7.58 คะแนนของกลุ่มทดลองที่ 1 มีการกระจายมากกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 เนื่องจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลองที่ 1 สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 และจากการเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) ได้ค่าที่จากการคำนวณเท่ากับ 4.116 ซึ่งสูงกว่าค่าที่จากตารางซึ่งมีค่าเป็น 1.665 เมื่อทดสอบหนึ่งทางที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 จึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคกำกับตนเอง มีทักษะด้านเมตาคognitionชั้นสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิคการอ่าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย